

Arrest

nr. 107 901 van 1 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 31 januari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 januari 2013 houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 februari 2013 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MANDELBLAT en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C.DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 21 mei 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 14 oktober 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 7 februari 2012 (RvV 7 februari 2012, nr. X).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 14 februari 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.4. Verzoeker diende op 29 februari 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. Verzoeker diende op 19 maart 2012 een tweede asielaanvraag in.

1.6. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 11 mei 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 1 oktober 2012 (RvV 1 oktober 2012, nr. 88 734).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 28 november 2012 een beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 18 december 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.9. Verzoeker diende op 23 januari 2013 een derde asielaanvraag in.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 25 januari 2013 een beslissing van weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten (...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn: Bangladesh

die een asielaanvraag heeft ingediend op 23.01.2013

Overwegende dat betrokkene op 21.05.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 17.10.2011 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 10.02.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 19.03.2012 een tweede asielaanvraag indiende die op 14.05.2012 van het CGVS een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 05.10.2012 de RVV deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 23.01.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat er in december 2012 een nieuwe zaak, met name een moordzaak, tegen hem werd opgestart omwille van zijn politieke profiel. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds verklaarde dat er tegen hem een andere zaak, met name i.v.m. illegaal wapenbezit, werd opgestart omwille van zijn profiel. Overwegende dat het CGVS deze asielaanvraag desalniettemin negatief afsloot. Overwegende dat betrokkene ter staving van deze nieuwe zaak juridische documenten, met name een 'order sheet' en twee 'FIR's' voorlegt, alsook een Engelse vertaling van deze documenten. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds juridische documenten voorlegde die door het CGVS als vals werden bestempeld. Overwegende dat dit de geloofwaardigheid ten zeerste ondermijnt van de juridische documenten die betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag voorlegt. Overwegende dat betrokkene een poster voorlegt waarop staat dat hij valselijk beschuldigd werd. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds een poster voorlegde waarop staat dat hij valselijk beschuldigd werd en deze asielaanvraag desalniettemin negatief werd afgesloten. Overwegende dat betrokkene 7 foto's voorlegt. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag ook reeds foto's voorlegde. Overwegende dat het CGVS toen oordeelde dat deze foto's gefotoshopt waren. Overwegende dat betrokkene toen bijgevolg bewust heeft geprobeerd om de Belgische asielinstanties te misleiden. Overwegende dat dit de geloofwaardigheid ondermijnt van de foto's die betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag voorlegt. Overwegende dat betrokkene een artikel

voorlegt i.v.m. zijn problemen. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds een artikel voorlegde en het CGVS ook hierbij ernstige twijfels uitte over de authenticiteit ervan. Overwegende dat het CGVS bij betrokkenes eerste asielaanvraag bovendien oordeelde dat het in Bangladesh zeer gemakkelijk is om valse documenten te bekomen. Overwegende dat betrokkene een envelop voorlegt waarin hij bovenstaande documenten zou hebben ontvangen. Overwegende dat deze envelop enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 17.02.2012 en 24.12.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn eerste en enig middel de schending aan van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt in zijn middel onder andere het volgende:

“Ter staving van de door tegenpartij aangehaalde motivatie ais zou de huidige en derde asielaanvraag van verzoeker niet steunen op nieuwe gegevens m.b.t. feiten of situaties die zich hebben voorgedaan in de laatste fase van de vorige asielprocedures, stelt tegenpartij onterecht dat de door verzoeker nieuw neergelegde stukken niet voldoende geloofwaardig zijn (o.a. een order sheet, twee FIR's, met vertaling naar het Engels, een poster waarop staat dat hij valselijk beschuldigd werd, zeven foto's, een artikel i.v.m. zijn problemen, ...), enkel om reden dat het CGVS voordien de eerder door verzoeker neergelegde documenten als vals bestempelde en dat het in Bangladesh zeer gemakkelijk is om valse documenten te bekomen.

Aldus geeft tegenpartij zelf toe dat deze documenten wel degelijk nieuw zijn, doch dat hun geloofwaardigheid ondermijnd wordt, gelet op het vals geacht karakter van de door verzoeker eerder neergelegde documenten.

(...)

Aldus heeft tegenpartij de in het middel aangewend artikel miskend en een manifeste appreciatievergissing begaan.”

2.2. Artikel 51/8, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe

gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn derde asielaanvraag volgende documenten neerlegde: een order sheet en twee FIR's, alsook vertalingen naar het Engels, een poster van verzoeker, 7 foto's van posters van verzoeker, de voorpagina van een tijdschrift en een tijdschriftartikel en een enveloppe die gedateerd is op 15 januari 2013. Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op 23 januari 2013 naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag het volgende:

“Waarom vraagt U een derde keer asiel aan?

Ik heb een nieuw probleem in mijn land.

Welk is dat nieuw probleem?

Verleden maand, 18 december, was er een Badminton wedstrijd in Joypara georganiseerd door BNP.

Joypara is een plaats niet ver van waar ik woonde.

Deze wedstrijd werd verstoord door AL. Het kwam tot een gevecht tussen AL en BNP.

Tijdens dit incident werd een zekere S.(...) (van AL) vermoord.

S.(...) zijn broer, S.(...) I.(...) S.(...), diende klacht in tegen (voor moord) mij en andere leden van BNP.

Ik was niet eens aanwezig op deze wedstrijd, ik was toen al in BE.

Sinds lang is er een vete tussen mij en S.(...) I.(...) S.(...).

Politie en RAB komen regelmatig naar mij zoeken.

Hoe weet U dat?

Ik heb nog steeds contact met mijn moeder, burens en andere leden van BNP.

Heeft U nieuwe elementen/documenten ter staving van dat nieuw probleem?

Ik leg vandaag volgende documenten voor ivm deze nieuwe beschuldiging.

- een order sheet dd 23.12.2012 en 2 FIR's dd. 19.12.2012 (samen 9 pagina's + vertaling naar het Engels - eveneens 9 pagina's) door Chief Judicial Magistrate Court te Dhaka (ingehouden)

- 7 foto's van mezelf met posters van mezelf waarop staat dat al de valse beschuldigingen tegen mij geseponeerd zouden moeten worden, (ingehouden)

- Ik leg eveneens een poster voor zoals hierboven beschreven, (ingehouden)

- een tijdschrift van mijn partij met een artikel over mij erin

korte inhoud: dat L.(...) S.(...) in BE verblijft sinds 2010. Dat er politieke bedreigingen zijn tegen hem en dat er 3 rechtzaken tegen hem zijn.

naam tijdschrift: (...)

datum: (...)

Door wie werden deze documenten toegestuurd?

Door de publicity secretary (van BNP, Dohar PS-Branch), I.(...), zie enveloppe DHL dd. 15.01.2013 (ingehouden)

Wenst U verder nog iets toe te voegen?

Na mijn negatieve beslissing nam ik contact op met mijn familie en partijleden van BNP.

Ik wou terugkeren naar mijn land maar gezien de gevaarlijke situatie hebben ze mij dit afgeraden.

Alle BNP leden in Dohar lopen gevaar momenteel.

Op 20.01.2013 werd de voorzitter (R.(...) B.(...)) van Dohar Branch doodgeschoten.

Als ik nu terugkeer naar BD zal ook ik de doodstraf krijgen. Er lopen 2 moordzaken tegen mij tenslotte. Ik vraag de Belgische autoriteiten mijn zaak grondig te onderzoeken.

Tijdens mijn verhoor op het CGVS had ik ook het gevoel dat de tolk haar Engels niet goed genoeg was om alles correct te vertalen.”

2.4. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris naar aanleiding van de neergelegde order sheet en twee FIR's met vertalingen naar het Engels stelt dat *“betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds juridische documenten voorlegde die door het CGVS als vals werden bestempeld. Overwegende dat dit de geloofwaardigheid ten zeerste ondermijnt van de juridische documenten die betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag voorlegt”*. Wat de neergelegde poster betreft, wordt in de beslissing gesteld dat *“betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds een poster voorlegde waarop staat dat hij valselijk beschuldigd werd en deze asielaanvraag desalniettemin negatief werd afgesloten”*. Met betrekking tot de 7 foto's oordeelt de gemachtigde van de staatssecretaris dat *“betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag ook reeds foto's voorlegde. Overwegende dat het CGVS toen oordeelde dat deze foto's gefotoshopt waren. Overwegende dat betrokkene toen bijgevolg bewust heeft geprobeerd om de Belgische asielinstanties te misleiden. Overwegende dat dit de geloofwaardigheid ondermijnt van de foto's die betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag voorlegt”*. Naar aanleiding van de neergelegde voorpagina en het tijdschriftartikel wordt gesteld dat *“betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds een artikel voorlegde en het CGVS ook hierbij ernstige twijfels uitte over de authenticiteit ervan”*. Tenslotte wordt in de beslissing nog gewezen op het feit dat *“het CGVS bij betrokkene eerste asielaanvraag bovendien oordeelde dat het in Bangladesh zeer gemakkelijk is om valse documenten te bekomen”*.

2.5. Verzoeker stelt in wezen in zijn verzoekschrift dat de gemachtigde van de staatssecretaris weigert de asielaanvraag in overweging te nemen omdat de nieuwe elementen ongeloofwaardig worden geacht, louter omwille van een eerdere negatieve beslissing van de commissaris-generaal naar aanleiding van eerder door verzoeker neergelegde documenten.

2.6. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij onder meer het volgende:

“(...) In antwoord op verzoekers kritiek, laat de verwerende partij gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding kan nagaan of door het aanvoeren van nieuwe elementen verzoeker effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag. De gemachtigde van de staatssecretaris kan bij die beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw zijn in de zin zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8200 (c); RvS 17 mei 2010) nr. 5 672 (c)). (RvV nr. 89 571 van 11 oktober 2012)

Gelet op het feit dat door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen reeds was vastgesteld dat door verzoeker valse documenten werden voorgelegd, is het geenszins kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding om te oordelen dat de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgelegde stukken hierdoor wordt ondermijnd.

Dienaangaande verwijst de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding terecht naar de overweging van de Commissaris-Generaal, dat het in Bangladesh zeer gemakkelijk is om valse documenten te bekomen.

De verwerende partij laat gelden dat door verzoeker bij zijn eerdere asielaanvragen reeds (valse) juridische documenten, een poster, vervalste foto's en een artikel betreffende de problemen in het land van herkomst werden voorgelegd, doch dat desondanks deze asielaanvragen negatief werden afgesloten. Dienaangaande merkt de verwerende partij op dat het loutere feit dat nieuwe stukken

worden aangebracht, op zich niet volstaat opdat het bewijs van nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet zou moeten worden aangenomen.

Immers laat de verwerende partij gelden dat in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het begrip "nieuwe gegevens" niet louter betrekking heeft op bewijsmiddelen an sich, maar tevens slaat op de inhoud van die gegevens (R.v.St. 12 oktober 2002, nr. 111 446; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053). Terwijl bij deze beoordeling wel degelijk de eerder gemaakte beoordeling van de bevoegde asielinstanties kan worden betrokken.

(...)".

2.7. De Raad merkt op dat verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij het volgende oppert: *"Aldus geeft tegenpartij zelf toe dat deze documenten wel degelijk nieuw zijn"*. In de bestreden beslissing wordt immers nergens ontkracht dat de neergelegde documenten nooit eerder het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een vorige asielaanvraag of dat zij geen betrekking zouden hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin verzoeker ze had kunnen aanbrengen. Het begrip "nieuwe gegevens" van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft echter niet louter betrekking op bewijsmiddelen, maar ook op de inhoud van die gegevens (RvS 1 december 2009, nr. 5 053 (c); RvS 19 april 2006, nr. 157 660). Bijgevolg rijst de vraag of de thans neergelegde documenten 'relevant' zijn, met andere woorden of zij ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging (zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet) of van een reëel risico op ernstige schade (zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet).

2.8. De Raad wijst erop dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek -een onderzoek ten gronde- te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er *"ernstige aanwijzingen"* bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een *"ernstige aanwijzing"* inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde (oud) artikel 50, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet (huidig artikel 51/8), met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

2.9. Het is weliswaar toegestaan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de nieuw aangebrachte elementen de eerder gemaakte beoordeling van de bevoegde asielinstanties betreft, zoals de verwerende partij terecht aanstipt op grond van 's Raads rechtspraak terzake in haar nota met opmerkingen, maar hij mag zich niet tot deze eerder gemaakte beoordeling beperken. Anders zou de ratio van artikel 51/8 worden uitgehold omdat de asielzoeker na een eerdere weigeringsbeslissing nooit bij machte zou zijn 'relevante' nieuwe gegevens aan te brengen. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris is overgegaan tot een concrete *prima facie*-beoordeling van de bewijswaarde van de thans neergelegde 'order sheet', de FIR's, de poster, de foto's en het tijdschriftartikel, doch louter op grond van de overwegingen van de commissaris-generaal naar aanleiding van andere stukken die verzoeker in het kader van vorige asielaanvragen had neergelegd en op grond van de algemene informatie van de commissaris-generaal over valse documenten in Bangladesh tot het besluit komt dat de documenten die verzoeker in het kader van zijn derde asielaanvraag had neergelegd niet als nieuwe gegevens kunnen worden beschouwd. Verzoeker kan dus gevolgd worden waar hij aanklaart dat zijn huidige asielaanvraag niet in overweging werd genomen *"enkel om reden dat het CGVS voordien de eerder door verzoeker neergelegde documenten als vals bestempelde en dat het in Bangladesh zeer gemakkelijk is om valse documenten te bekommen"* en *"dat deze documenten wel degelijk nieuw zijn, doch dat hun geloofwaardigheid ondermijnd wordt, gelet op het vals geacht karakter van de door verzoeker eerder neergelegde documenten"*. Een dergelijke beslissing lijkt inderdaad te getuigen van vooringenomenheid omdat de bewijswaarde van de nieuwe documenten volledig wordt gedetermineerd door de eerdere beslissing van de commissaris-generaal, die trouwens betrekking heeft op andere documenten.

2.10. De gemachtigde van de staatssecretaris kon op grond van de overwegingen uit de bestreden beslissing niet tot de conclusie komen dat *“betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt (...) dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980”* zonder artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet te miskennen.

Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 januari 2013 houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één augustus tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

F. TAMBORIJN